

El Vallés Nou

PERIODICH REGIONALISTA

PREUS DE SUSCRIPCIÓ

ESpanya, trimestre 1'50 Ptes.
 EXTRANGER y ULTRAMAR, semestre 4'50 »
 Número corrent, 10 céntims. - Atrassat, 20 id.

Redacció y Administració:

Santa Elisabet, n.º 6

Anuncis y reclams, a preus convencionals

No s'admeten escrits sense firma

ELS ORIGINALS NO S' TORNEN

Fonda Catalana

DE

Santaolària y Font

Salons pera família. Grans habitacions.
 Servey esmerat. Especialitat en banquets.
 Se serveix a domicili.

Carrer Berenguer, núms. 58 y 60.-MOLLET.

Orquesta-Arumi

Funcions religioses.

Concerts, Balls, etc.

Per contractes:

Jaume Arumi. Carrer Nou, 25.-GRANOLLERS.

Del Teléfono

En contestació a la pregunta que li feyem dies enrera, nostre amich D. Salvador Dachs ens ha contestat ab la següent carta:

Sr. Director.

Distingit amich: Corresponent a son galant convit a parlar del Teléfono, ho faré ab verdader gust porque se'm presenta ocasió de explicar, no tan sols, el com está ara l'assumpto del Teléfono de Granollers, sinó que remontantme al principi de la constitució de la **Telefonía del Vallés**, podré posar a la llum del dia el nostre comportament, criticat y censurat per alguns, sense la mes petita rahó. Procuraré resenyar lleugerament els fets, al objecte de no ferir susceptibilitats ni molestar a ningú puig no es aquet mon propósit.

El poble de La Garriga, entre'ls molts defectes que pugui tenir, te la bona condició de que'ls Ajuntaments y majors contribuyents, han vetllat sempre per el progrés y engrandiment del poble, embellintlo ab millores, procurantli les comoditats y proporcionantli els avensos, fent sacrificis pecuniaris, y no refiantse de que l'Estat els ho fassi. Aixís vege-

rem que quan l'Estat obría una estació telegráfica Oficial a Granollers, no pasaren mitja dotzena d'anys, que a La Garriga s'obría al servey públich una estació telegráfica municipal, pagada y sostinguda per la població.

Veyent que avuy dia el Teléfono es de primera necessitat y que proporcionaría molts beneficis a nostre poble, se parlá de la seva instalació, y aquí comensá el calvari. Com que se feya cosa difícil poderho realisar per nostre compté, se feren indicacions a una casa instaladora de Bilbao per que ho fes pel seu; vingué 'l gerent de dita societat a La Garriga y quedá molt satisfet dels bons desitjos y de l'acullida que se li dispensá, mes considerant que La Garriga sola no era prou per emprendre tal negoci, se trasládá a Granollers per veurer si ab la ajuda de dita Vila se podría estudiar un grupo, que era lo que ells se proposaven, mes no hi trobaren la acullida que desitjaven, no tenint altre remey que abandonar el projecte, deixantnos a nosaltres molt desilusionats, lo que motivá no's parlés mes de Teléfonos fins passat algún temps, en que tornant a la carga, com vulgarment se diu, comensarem de nou els trevalls, se demaná de nou el concurs de Granollers, contestant que ells no'n teníen necessitat, que tenint recaders, podían prescindir del teléfono.

Segurament contestaren aixís porque creyen que nostres pretensions eren somnis d'infant. Al quedarnos sols per mes d'haver demanat ajuda, fou quan fent com deya en Martinez Campos **UNA CORAZONADA** ens tirarem al aigua sense sapiguer si'n sortírem bé; recullirem diners que es lo que mes se necessita y ens decidirem a demanar un grupo telefónich, mes al senyalar dit grupo ens trobarem ab el següent dilema: podíem inclourer o Vich o Granollers, ja que'l diámetro del grupo no podía passar de 30 kilometres y entre les dos poblacions ni ha prop de 40, no podíem inclourer les dues com hauría sigut nostre desitg. Devant d'aquesta impossibilitat y del poch aussili que podíem esperar de Granollers, no tinguérem altre remey que decidirnos per Vich incloentlo dintre el

grupo telefónich de La Garriga, contant qu'ab dita ciutat y sa comarca, per agregacions posteriors que serien concedides, com ha succeit, el grupo tindría una vida próspera, lo que no hauría succeit de l'altra manera.

Tan bon punt tinguérem la concessió y's feu públich, qu'aquell somni, havia esdevingut realitat, fou quan de Granollers comensaren a sortir algunes protestes dient que no podía ser que's concedís un grupo telefónich a La Garriga, que aixó era una usurpació al dret que té Granollers com a cap de Partit a formar una urbana y que lo que feyem era contrari als interessos de la vila y de la comarca. Aixó era una falsetat molt gran porque lo que volía La Garriga, era tenir teléfono pera comunicarse ab Barcelona, vingués d'ahont vingués y si Granollers hagués correspost a nostres invitacions, cap inconvenient teníem en que la central s'hi hagués establert, aixó poch ens interessava y hauríem treballat igualment, ja que nostre únich fi era poguer disfrutar de tal sistema de comunicació.

No vull fer menció de les inexactituts y tonteries que ab tal motiu s'han dit y potser per algú ab no molt sana intenció, tan sols tinch de dir que si tals tonteries han lograt que alguns de Granollers miresin ab recel y poca simpatía al poble de La Garriga o a la societat **Telefonía del Vallés**, aquets no han pas correspost d'igual manera sinó molt al contrari, ja que al manifestar alguns elements d'aquella vila el desitg de poguerse abonar al Grupo de La Garriga, s'han fet per part de la societat tots els pasos encaminats a lograrho, lo que no ha sigut possible fins a la fetxa, per certes trabes reglamentaries que sembla's modificarán, fentnos concebir l'esperansa de que dins poch mesos podrá establirse a Granollers una sub-central telefónica.

De V. afcm. y S. S.
 SALVADOR DACHS.

La Garriga, Desembre 1912.

Granollers decadent

Nostre volgut confrare. *La Opinió*, en sa edició del dia 15, sots l'epígraf "Granollers enfermo", publica un article que mereix ser comentat.

Es trist, es dolorós confesarho, pero desgraciadament es cert, en nostra Vila hi manquen institucions y serveys que altres pobles menys importants tenen, ne té d'altres completament desatesos, y no'n te cap que pugua presentarse com model.

Carrers, escoles, escorxadó, serveys de limpieza, alumbrat y sanitat, tot es deficient, tot es rudimentari.

Mes no está en lo cert, nostre confrare, al senyalar les causes del endarreriment de Granollers.

No es el sacrifici d'un home, no es la generositat d'un compatriota, no es la iniciativa privada, no, no son aquestos els remeys que poden salvar y regenerar nostra vila.

Entre nostres convilatans hi ha homes d'intel·ligència, de posició y bona voluntat, patriotes sincers que's lamenten y preocupen del vergonyós estat d'aquesta població, y aquestos homes, mes d'una vegada, han demostrat estar disposats a sacrificarse per l'interés comú.

L'esclat d'opinió provocat per la activa propaganda que feren els capitostos del anomenat partit popular, demostrá palesament que no son la manca d'homes, ni d'opinió, les causes de la postració de Granollers, perquè llavors se posá de manifest que hi havia opinió y que hi havia directors.

Lo que feu infecond aquell malaguanyat moviment, lo que fá estéril la actuació del actual Ajuntament, no es la manca de patriotisme, que en uns y altres cal reconèixer, es una lamentable equivocació de procediment.

No s'ha seguit may la orientació que calia empendrer y que no es altre que la unió.

Si, la unió.

La regeneració d'un poble no pot ser obra d'un partit, no pot lograrla una part, per molt grossa que sia, de la opinió.

La regeneració d'un poble no pot aixecarse com bandera de combat, perquè la lluita es sembla de rancunies, y la rancunia y l'odi fereixen y matan, son llevor de mort, no son, ni poden ser, font de vida.

La unió de tots els elements polítics y socials de Granollers deu ferse, pera senyalar la orientació econòmica que l'Ajuntament deuria empendrer, pera concretar les millores que en els serveys establerts deuen introduirse, pera fixar els nous serveys y les noves institucions que cal establir y pera fer, de comú acort, la propaganda necessaria pera guanyar la opinió.

Tot aixó pot ferse ab bona voluntat, sense pretendrer abdicacions impossibles, rectificacions molestes, imposicions absurdes y fent tan sols, uns y altres, petits sacrificis d'amor propi, quina molestia sobrerament fora compensada, ab la satisfacció que dona el deber complet.

X.

Siluetes Vallesanes

II.

Fou diputat provincial, are es Alcalde d'una Vila que no cal anomenar, porque tothom la endevina.

Quanta mes gent a Catalunya se renta y ensabona, més diners guanya nostre biografiat.

Es encare jove, alt, ben plantat, simpátich en son tracte, amich del seus amichs.

Ha intervingut activament en la política local y comarcal y, com es lògich, no a gust de tothom.

Ha sigut molt combatut, no sempre ab justicia, la veritat sia dita.

L'ambient de lluita en que ha viscut, no li ha permés escullir els amichs, y aquestos l'han compromés moltes vegades.

Es home quins serveys podrián ser molt profitosos a la Vila que administra, si logrés substraures a certes influencias que'l malmenan, si se decidís a arreconar els vells procediments de la antiga política que tant fundament pertorbaren nostra terra, anys enrera.

No está al costat nostre pero tampoch enfront, ayuy per ayuy, demá... demá qui ho sab com ens trobarém.

V.

La creixensa de Mollet

Es aquesta una de les poblacions de Catalunya que ab petjada mes ferma y segura progressa.

Son avens indiscutible, se dona a coneixer desseguida al foraster, qui endevina en la condició dels carrers, en les obres públiques que troba al pás, en el servey d'alumbrat y en altres, que al primer cop d'ull se veuen, una administració municipal cuidadosa y encertada.

¡Tantdebó poguessim dir altre tant de tots els pobles de nostra terra!

Com que es molt interessant la relació de les millores fetes en aquest poble, en molt poch temps, no podém resistir la temptació de donarles a coneixer, ab el desitg de que son exemple sia estimul pera que altres pobles el segueixin.

Mollet es poble d'uns 2.760 habitants, administrat per bons amichs nostres, desde l'any 1906.

Desde aquella data s'ha construít una xarxa de clavagueres de mes d'un kilómetre d'extensió, s'ha alumbrat y conduít a tots els indrets de la població aigua potable, s'han instalat fonts públiques, s'ha adquirít per cinch mil pessetes, un rellotje públich, s'han fet obres d'encausament de torrents y rieres, s'han construít en aquestes dos ponts, s'ha edificat un escorxadó, s'han obert carrers, s'ha establert un mercat setmanal, una Caixa d'Estalvis Escolar y altre pública, s'ha dotat al poble d'alumbrat eléctrich y de Teléfono y s'han adquirít y col·locat uns 1.500 metres de bordillos en les aceres.

Totes aquestes millores que no son poques, ni petites, s'han fet sense molestar al poble ab nous

impostos, sense utilizar alguns dels recursos que la llei dona als Ajuntaments y sense gravar la Hisenda Municipal ab empréstits, perquè si be es cert que la portada d'aigues se feu mitjansant aquest recurs, deu tenirse en compte qu'ls interessos se pagan ab els beneficis que produex l'arrendament de l'aigua, y que'l capital está sobrerament garantit ab la maquinaria, pous y canalisació fetes.

L'alumbrat eléctrich que dona llum totes les nits, tant si fa com si no fa lluna, fou instalat per una empresa particular; però cal dir, que sense l'apoy del Ajuntament que de 700 pessetes que avans consignaba pera il·luminació pública, de cop y volta va elevar la xifra a 4.000 pessetes, cap empresa s'hauria atrevit a fer una instalació d'aquesta mena.

L'Ajuntament de Mollet gasta en Instrucció unes 4.000 pessetes y durant el temps de sa gestió ha tingut que fer front als augmentos de contingent provincial, cupo del Tressor y gastos carcelaris.

¿Com ha pogut ferse aquest miracle, que miracle y no petit es aumentar considerablement els gastos sense gravar la Hisenda Comunal, ni imposar nous tributs?

Molt sencillament: administrant ab escrupolositat y cuidado exquisit y recaudant per administració l'impost sobre les carns que anteriors administracions tenien concertat. El concert produía unes 6.000 pessetes y la recaudació directa puja a prop de 20.000 pessetes.

Heus aquí com Mollet ha passat d'un presupost esquifit, migrat, insuficient, a un presupost de 38.000 pessetes que li permet atendre a son avens. Tot aixó s'ha fet com avans hem dit sense crear nous impostos, sense aumentar els existents, ni gravar el patrimoni del Comú y lo que es mes sense que la carn hagi pujat de preu.

Verdaderament, Mollet es un poble modest que ab gust se visita y ab recansa's deixa.

EL VALLESA.

Nota política

Sembla que tenim conservadors en porta y sembla també qu'en Maura té ja format Ministeri. Ens permetem adelantar aquests noms:

Presidencia, Maura; Governació, Dato; Hisenda, Sanchez Toca; Gracia y Justicia, Bugalla; Estat, Rodriguez Sanpedro.

El senyor La Cierva anirá interinament a la Alcaldía de Madrid y al obrirse les Corts presidirá el Congrés.

Crónica de la Comarca

Mollet

Dintre de pochos dies comensará la companyia «Energía Eléctrica de Catalunya» la xarxa de distribució en aquest poble.

Son molts els vehins que esperen decidirse a instalar la electricitat en sos domicilis fins a saber els

preus y condicions de les dos empreses que tindrem «La Canadiensa» y «Energía Eléctrica de Catalunya».

L'Ajuntament ha llogat una casa del costat del estudi del Comú, per habilitarla per escola, instal·lanthi en ella el Segón y Tercer graus a primers d'any, tinguent contractat, al efecte, a un reputat mestre.

Dita millora de temps esperada, no s'habia pogut realitzar avans per falta de local y de consignació en els pressupostos.

=Camisería Puig. Pelayo, 32, Barcelona. Especialitat en Camises a mida.

La pluja del diumenge y dilluns, ha retornat la esperança y alegría al cor dels pagesos.

Patim una plaga de mal·contents que, no saben idear res de profit, s'entretenen presentant denúncies al Govern civil, per entrebancar la bona marxa de aquest poble. Com que'ls infelissos escupen al cel, sempre van ab la cara esquixada.

Nostre bon amich y company el conegut Sr. Vicents Plantada ha recaigut en sa enfermetat. Ho sentim de debó y de tot cor li desitjem un bon remey.

=ELIXIR CALLOL.—Combat la Neurastenia.

Caldas

Gracies al Ajuntament no s'ha trobat aquesta Vila sens professors de 1.ª ensenyansa per haber gratificat en 300 pessetes al Mestre interí senyor Serradell que sols cobra de l'Estat 500 pessetes; y una gratificació de 100 pessetes per l'altre professor senyor Bas que disfruta d'un sou de 1.100 pessetes a mes de les que un y altre cobren en concepte de la classe de nit y lloguer de casa.

Registre Civil: En el pròxim passat mes de Novembre acusá un resultat de cinch defuncions, totes elles de persones compreses entre'ls 60 y 80 anys, lo cual demostra que l'estat sanitari de la població es inmillorable; naixaments deu, o sigan sis noys y quatre noyes; casaments quatre.

=Camisería Puig. Pelayo, 32, Barcelona. Assortit complet en Géneros de punt.

El dia nou del corrent contragué matrimoni en la Iglesia parroquial d'aquesta Vila el propietari y conegut mestre d'Obres de Rubi en Eduart Cortina, ab la bella y simpática senyoreta na Enriqueta Paludaries, filla del fiscal Municipal y propietari de la Fonda de la casa de banys Thermas Victoria, (Llobet).

Després de la cerimonia se serví a casa la núvia un gran luch a la numerosa concurrencia que assistí a la festa.

Els nous esposos sortiren de viatge per varis punts d'Espanya y l'Estranger. Els desitjem inacabable lluna de mel.

Cardedeu

S'ha celebrat la diada de Nadal ab gran diversió pel jovent, donchs hi hagué balls a can Massip (Ateneu) y al Café Nou veyentse un y altre molt concorreguts.

Es una verdadera llástima veurer com tothom mata'ls tocinos al mitx del carrer y es de doldrer que no's procuri reglamentarho perque nostres carrers sigan un xich mes nets y no presentin el mal efecte que per tal motiu fan.

L'alcalde de Cardedeu Sr. Torroella, tingué la pena de perdre a sa bella y virtuosa filla que morí casi de repent y a la encisadora edat de 18 anys.

Les moltíssimes persones que acompanyaren l'enterro foren viu testimoni de la simpatia que dit Sr. té en la població

Acompanyém al atribulat pare en la desgracia que l'apena y preguém a Deu tinga al Cel l'ànima de sa virtuosa filla. A. C. S.

Granollers

Estranya molt a tothom aquestes alternatives de febricitat y calma que tant sovint se veuen en la instal·lació dels fils qu'han de ser conductors d'electricitat; d'els comentaris que s'hi fan ni ha per tots els gustos reflexant casi tots eils, la major o menor simpatia que per determinada companyia puga tenir el qui'ls fá.

Es una desgracia qu'en aquest poble sempre's busqui per part de molts la quinta essencia de les coses, moltes vegades sens importancia y no's vaigi al fi directe, a lo que convé al poble.

Aquí'ns convé la portada d'electricitat, com mes aviat millor y portila qui la porti; el que primer hi siga, siga ben vingut, no li posem traves, procurem, procuri l'ajuntament, procuri'l poble tot, remourem les que's possin y que per beneficiar a n'en Pere o en Pau perjudiquin al poble.

Avuy mateix llegim en els diaris que la comissió Provincial ha despatxat:

Informe respecte de l'autorizació sollicitada per la Societat *Estebanell y Pahisa* pera conduir energia eléctrica de Centelles a Granollers y distribuirla en la segona de dites poblacions.

Idem en l'expedient instruit a instancia de la Societat *Alumbrado de poblaciones* ab motiu dels treballs d'instal·lació d'una xarxa de distribució de energia eléctrica efectuats a la vila de Granollers pels senyors Estebanell y Pahisa.

Idem respecte del recurs d'alsada interposat per don. *Salvador Tey* contra l'acort del Ajuntament de Granollers que autorisá la instal·lació de la esmentada xarxa.

Idem respecte de l'autorizació demanada per la *Companyia Barcelonesa de Electricitat* pera creuar ab una linia de conducció eléctrica el ferrocarril de Barcelona a Fransa per Granollers.

Res mes, la setmana entrant parlarém mes llargament del assumpto, al que convé, pel bé de Granollers, que l'Ajuntament hi fixi la seva imparcial atenció.

El dia de Nadal a la nit y el de Sant Esteve a la tarde, tingué lloch en el Teatre del Centre Catòlich la representació dels Pastorets, sent el local insuficient per la gran gentada que assistí.

Com cada any, el *Bato* y el *Borrego* ab ses benèteries, feren les delícies de la maynada y també dels grans qu'ab l'escusa del petits hi anaren.

El diumenge passat tingué lloch l'elecció dels individus que deuen ocupar els càrrechs de Junta vacants en la societat «La Alhambra». Se presentaren dos candidatures, sortint guanyadora la d'oposició quedant nomenats: *Vis-president*, Pere Barangé; *Secretari*, Joseph Parera; *Vis-secretari*, Antón Aragonés; *Tresorer*, Enrich Deu; *Vocals*, Joan Marimón, Ramon Porta y Benito Morató.

=Camisería Puig. Pelayo, 32, Barcelona. Inmens assortit en corbates.

SESSIÓ DEL AJUNTAMENT del dia 19 de Desembre de 1912

Comensa la sessió a les quatre baix la presidencia del Alcalde Sr. Barangé y ab assistència dels regidors Srs.: Cunillera, Huguet, Paituvi, Tardá, Puigrodón, Robert, Estrada, Riera y Uya.

Se dona lectura a l'acta de la sessió anterior que queda aprovada.

El Sr. *Paituvi*: Diu que trova les actes excessi-

vament llargues y demana qu' en elles sols constin els acorts que prengui'l Consistori.

El Sr. *Riera*: Manifesta que aixó en absolut no pot ser, donchs hi ha assumptos que perque's veigin clars se necessita alguna explicació mes que l'acort pres, y per lo tant que no's pot fixar la llargada d'una acta.

El Sr. *Paituvi*: Demana que sols constin les manifestacions que fassin en els assumptos, la minoria y la majoria, perque's veigi'l criteri de cada grupo.

El Sr. *President*: Está conforme ab que siguin lo mes curtes possible y aixís ho recomana al Sr. Secretari.

Se dona compte d'una comunicació de la Diputació Provincial, demanant a l'Ajuntament que cooperi per sa part a la suscripció pel Monument de Mossén Cinto Verdguer.

S'acorda cooperarhi.

Se llegeix un ofici del Sr. Degá convidant, com de costum, al Ajuntament a les funcions Religioses dels dies 25 y 26 del present mes.

S'acorda assistirhi.

Se llegeix una sollicitud firmada per la Societat Estabanell y Pahisa S. en C., en la que queixantse dels obstacles que sels posan diuen ja tenen acabat quant van oferir, menys lo de la instal·lació a la carretera, que per falta de permís y no per culpa d'ells no ho han fet; qu'es forsa major lo que'ls priva de suministrar el fluit a primers de Janer. Demanen per lo tant a l'Ajuntament prorrogui la concessió de exempció d'arbitris, fins a trenta dies després de lograt el permís corresponent.

Passa a la Comissió.

Se dona compte del plech de condicions per la subasta de la neteixa pública.

El Sr. *Paituvi*: Diu que es el mateix dels demés anys ab l'única modificació de ser per tres anys de durada en lloch de un, ja que s'obliga al concessionari a tenir dos carros y aixó implica un gasto y a mes que's fixa'l radi de llimpiesa.

El Sr. *Riera*: No está conforme ab la subasta per tres anys, donchs axís se lliga als ajuntaments que vinguin, privantlos de ferhi cap modificació si la creyen necessaria.

S'acorda per tres anys ab el vot en contra del Sr. Riera.

El Sr. *Paituvi*: Diu que després de lo parlat en la sessió anterior sobre'ls Cines, continuan els abusos, se segueix sense cumplir lo que's disposá y demana se siga sever per evitar possibles desgracies.

El Sr. *President*: Contesta que va donar les ordres y disposicions necessaries als empresaris, perque no's despatxessin mes entrades que les que permet la cabuda dels locals.

El Sr. *Cunillera*: Parla de la mala disposició del passillo del Cine Marina qu'es al costat y creu deuria ser al mitx.

El Sr. *Riera*: Contesta qu'ell está molt conforme en ser rigurós ab tots, y que les ordres se fassin cumplir sense diferencies, a tots igual.

El Sr. *Cunillera*: Diu qu'ell no te mires per ningú y que s'apliqui la ley tant a l'un com a l'altre. Aixís queda aquest assumpto.

El Sr. *Riera*: Exposa qu'ha sapigut que algú vol edificar en terrenos que hi ha devant de la casa del Sr. Amador Alsina y com siga que quedarien uns corredors de set pams y sap qu'alguns propietaris del carrer de Corró cedirien terreno de ses eixides perque quedés un carrer espayós, demana que's tingui en compte.

El Sr. *Paituvi*: Diu que com a president de la Comissió de Foment, tindrà presents les manifestacions del Sr. Riera.

S'aixeca la sessió a tres quarts de sis.

Destil·leria a vapor de Anisats y Licors

Vins, Vermouts y Champanys
del país y extrangers.

Anís Faust : : :
: : Coñac Parera

PREMIATS:

MADRID 1377.
PARIS 1878-1889.
BARCELONA 1888-1898
CHICAGO 1893.
VALENCIA 1910.

Depositaris del R. A. C. de Catalunya:
Stock de pessas pera Automòvils en Les Franqueses.

Blanxart y Maspons

(SUCESSORS DE FELIP PARERA)

Fàbrica y Despaig en:
Granollers del Vallés
Fàbrica y Magatsems en LES FRANQUESES

Fàbrica d'Aixarops y Horxates
(Tònic refrescants)
CHAMPANILLA
Gran estimulant digestiu
Agustí Fortuny
(Sucessor de F.^{co} Fortuny)

Representants únics ab diposit
pera Granollers y sa comarca:
Blanxart y Maspons.

Pintor - Decorador

Joseph Dalmau Trías

Papers pera decorar habitacions.

Carrer Ricoma, 12
GRANOLLERS.

Fàbrica d'Olis y Sabons

FILLS DE E. BARANGÉ

Granollers, Girona, Barcelona-Sans.

La **TOS** desapareix immediatament, ab les **Pildores del Dr. A. BALVEY.**
PREU: 75 centims capsas.

Antigua Farmacia **BALVEY.**
Carretera, 33.-CARDEDEU.

ARMERIA DE RAFEL PRADES

Escopetes, Marca "JABALI" * Rifles y Pistoles Automàtiques.
Paller pera Armes y "Cielos" * **PALMA, 35.**
GRANOLLERS

Borocloratal
contra enfermetats de la BOCA

FORTIFICA LES GENIVES
Evita els corchs de la
Cura flemons
y tumors de la **BOCA.**

Gran antisèptich de la concavitat
bocal; propietat que 'l fa indispen-
sable a tota persona que tinga cui-
dado ab sa BOCA.

VENTA

BARCELONA: Segalá. Vicens Ferrer.—MOLLET:
Farmacia Foz-Bello.—GRANOLLERS:

Farmacia de S. Gasset.

Magatsem de Ferrreteria
y
Mobles de totes classes
DE
FELICIA GUANYABENS
Carrer de Cayetá Ventalló.
Mollet.

Els Adobs Químichs. Primeres materies: superfosfats minerals y orgànichs.
Sulfat d'amoniach, nitrat de sosa, sals potásiques, etc.

Guano **Vallesá**

MARCA DE FÀBRICA

Lluís Serra y Guardia
Proveidor de la "Comunitat de Primeres Materies" de la Federació Agrícola C. B.
Carrer Ricoma, nùms. 79 y 81. **Granollers del Vallés.** * REPRESENTANTS
a Catalunya, Balear y Aragós